

faglig oplæring, adgang til beskæftigelse og til bestemte erhverv samt arbejdsvilkårene.

Artikel 2.

Enhver medlemsstat, som er bundet af nærværende konvention, forpligter sig til at udarbejde og gennemføre en politik, der tager sigte på ved de efter de nationale forhold og sædvaner bedst egnede metoder at fremme ligestilling med hensyn til muligheder og behandling i beskæftigelse og erhverv med henblik på at bekæmpe enhver forskelsbehandling på disse områder.

Artikel 3.

Enhver medlemsstat, der er bundet af nærværende konvention, forpligter sig til ved de efter de nationale forhold og sædvaner bedst egnede metoder

- a) at søge arbejdsgiver- og arbejderorganisationers og andre egnede organers medvirkning til fremme af godkendelsen og gennemførelsen af denne politik;
- b) at gennemføre en sådan lovgivning og fremme en sådan oplysningsvirksomhed, som måtte være egnet til at sikre godkendelsen og gennemførelsen af den omhandlede politik;
- c) at ophæve eventuelle lovbestemmelser og ændre eventuelle administrative forskrifter eller sædvaner, som måtte være uforenelige med denne politik;
- d) at gennemføre denne politik med hensyn til beskæftigelse, der er underkastet direkte tilsyn af en national myndighed;
- e) at sikre denne politiks gennemførelse i den virksomhed med hensyn til erhvervsvejledning, faglig oplæring og arbejdsanvisning, der er underkastet tilsyn af en national myndighed;
- f) i sine årlige rapporter om konventionens gennemførelse at angive de foranstaltninger, der er truffet i medfør af den nævnte politik, samt de herved opnåede resultater.

Artikel 4.

Foranstaltninger truffet over for en person, der med føje mistænkes for virksomhed, der kan bringe statens sikkerhed i fare, eller for hvis vedkommende det er godtgjort, at han udøver en sådan virksomhed, betragtes ikke som forskelsbehandling; den pågældende har dog adgang til at indanke sagen for et i overensstemmelse med national praksis oprettet organ.

Artikel 5.

1. De særlige beskyttelses- eller hjælpeforanstaltninger, der er fastsat i andre af den internationale arbejdskonference vedtagne konventioner eller henstillinger, betragtes ikke som forskelsbehandling.

2. Enhver medlemsstat kan efter forhandling med repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor sådanne findes, bestemme, at andre særlige foranstaltninger, der tager sigte på at imødegå særlige behov for personer, der f. eks. på grund af køn, alder, invaliditet, forsørgerpligter eller social eller kulturel stilling efter almindelig opfattelse har brug for særlig beskyttelse eller hjælp, ikke skal betragtes som forskelsbehandling.

Artikel 6.

Enhver medlemsstat, som ratificerer nærværende konvention, forpligter sig til at gennemføre den i ikke-selvstændige områder i overensstemmelse med bestemmelserne i Den internationale Arbejdsorganisations statut.

Artikel 7.

De officielle ratifikationer af nærværende konvention skal fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.

Artikel 8.

1. Nærværende konvention er kun bindende for de medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikationer er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

2. Den træder i kraft 1 år efter det tidspunkt, da 2 medlemsstaters ratifikation er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

3. Derefter træder nærværende konvention i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter, at dens ratifikation er blevet indregistreret.

Artikel 9.

1. En medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan opsig den efter 10 års forløb fra tidspunktet for konventionens første ikrafttræden ved afgivelse af en erklæring, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering. En sådan opsigelse træder først i kraft 1 år efter datoen for dens indregistrering.

2. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, og som ikke inden for 1 år efter udløbet af den i foregående stykke omhandlede 10 års-periode benytter sig af den i nærværende artikel hjemlede opsigelsesret, er forpligtet i yderligere 10 år og kan derefter opsig konventionen ved udløbet af hver 10 års-periode på de i nærværende artikel anførte betingelser.

Artikel 10.

1. Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal underrette alle den internationale